

Prečo je ľahšie byť zlým ako dobrým?

Mohli by sme si položiť otázku či tých dvetisíc rokov kresťanstva malo dostatočný vplyv na ľudskú spoločnosť? A tu je potrebné povedať, že celkom to nevyšlo. To hovorí i Druhý vatikánsky koncil.

V knižke detského humoru čítame „prečo je prosím také dobré byť zlým a také zlé byť dobrým?“ Takéto a podobné až filozofické otázky zamestnávajú človeka, ktorý je ešte dieťa.

Preto poďme ešte hlbšie a položme si tú najpálčivejšiu otázku: odkiaľ je neporozumenie, násilie, nenávisť a vôbec zlo vo svete? Ako si to máme vysvetliť?

Charakteristikou dnešnej spoločnosti je konzumizmus a ovplyvňovanie masovokomunikačnými prostriedkami. Sme naplno v kultúre, kde neplatia tradičné kresťanské hodnoty. Všetci majú pred očami americký štandard. Hnutie NEW AGE náboženstvo pokojného konzumu, bez Boha, bez záväzkov. Sloboda sexu, podnikania, konania. Akoby toto bolo východisko po páde komunizmu. Prakticky všetka kultúra našej spoločnosti je zameraná najviac na „mať“, užívať si, často bez zväženia dôsledkov, konzumovať čím viac, čím kvalitnejšie. Oproti tomu to Kristovo, to Božie je zamerané na „byť“ a na „dať“.

Z dôsledného konzumizmu sa rodí drogová závislosť a terorizmus.

Ako by sme charakterizovali problém zla vo svete? Problém je stále živý. Už v prvokresťanských časoch v staroveku prišli na to, že uniknúť zlu znamená vstup do raja. Preto vychádzajú na púšť, robia sľuby. Ale všetci skúsili, že uniknúť zlu je veľmi ťažké. Zlo preniká i kláštorné cely, útočí i v kostole i vo chvíľach modlitby. A to vo forme myšlienok a vo fantázii. Spočiatku sa ich

i sám sv. Anton pustovník, ako i každý začiatočník v duchovnom živote, priamo desil. Ako je to možné, že ma niečo také napadá? Neskôr sv. Anton pustovník, ako už zrelý učiteľ duchovného života dáva začiatočníkovi praktické ponaučenie: Zaviedol ho na strechu domu a vyzval, aby chytil vietor. Učeník upadol do rozpakov a dostal ponaučenie: „Keď nemôžeš chytiť hmotný vietor, ako by si chytil nehmotné myšlienky - lietajú kde a ako chcú!“ Je to teda beznádejné? Sv. Anton, ako i mnohí a mnohí skúsili, že to ide, len sa nedať a stále bojovať. „Keby ste boli skutočnosť“ nahlas volá sv. Anton „stačila by jedna, aby ma pohltila. Ale ste len fantázia, čiže ste bezmocné“.

Každý z nás vie, že to unavuje /niekoho ten pohárik, peniaz, film/. Nedalo by sa uľahčiť? Áno, dá sa. Veľkou láskou. Kto má naozaj rád svoju snúbenicu, nepriťahuje ho nijaká iná osoba a nie je v nebezpečenstve, aby si hľadal iné dievčatá. V tomto zmysle si vieme predstaviť Pannu Máriu, ktorá bola nepoškvrnená. Boh ju naplnil takou láskou, že sa spálilo všetko nezriadené.

Po východe z Egypta starozákonný ľud sa na Boží rozkaz zastaví pod horou Sinaj. Boh ich zavolá, On s nimi hovorí, on je tam prítomný a on uzavrie s nimi aj zmluvu. On bude ich Bohom a oni budú jeho ľuďom. Toto je to pravé povolanie.

Scény povolania sú tými najkrajšími miestami sv. Písma. Spomeňme si, ako Boh povolal Adama, Evu, Abraháma, Mojžiša, Jeremiáša, alebo Máriu. Je tu Boh vo svojej velebe a v tajomstve a je tu jeho človek v celej pravdivosti - v strachu i odvahe, v šľachetnosti i v nevernosti, vo veľkodušnom súhlase i vo svojom vzdore.

R. Chváľte Pána, lebo dvíha chudobných.

- 1 Chváľte, služobníci Pánovi, chváľte meno Pánovo.
- 2 Nech je velebené meno Pánovo odteraz až naveky.
- R.
- 3 Vyvýšený je Pán nad všetky národy a jeho sláva nad nebesia.
- 4 Kto je ako Pán, náš Boh, čo tróni na výsostiach, a predsa dbá o všetko nepatrné na nebi i na zemi?
- R.
- 5 Z prachu dvíha chudobného a zo smetiska povyšuje bedára
- 6 a dáva mu sedieť vedľa kniežat, vedľa kniežat svojho ľudu.
- R.

Aj šikovný a múdry môže byť hlupákom

Tým, čo sa donovi Boscovi sťažovali, že bývajú nesústredení pri modlitbe, tento veľký svätec, ktorý sústavne pracoval, lebo sa ustavične modlil, zvykol odpovedať: „Naučte sa modliť ako obchodníci.“ A dodával: „Obchodník myslí na svoje obchody, či ide po rušnej ulici, či sa vezie v koči, či raňajkuje, alebo sa chystá spať. Takto aj vy neustále myslíte na Boha a jeho kráľovstvo.“ Ak by sme boli úprimní, museli by sme mu zaprotirečiť: „Ale, drahý don Bosco, keď o politike, obchodovaní, o pracovných plánoch a rodinných radoostiach i starostiach to ide na myseľ samo, kým pri modlitbe tá myseľ stále niekam odbieha.“ Don Bosco by sa asi usmial jemu povestným láskavým úsmevom a dodal by:

„Iste, čoho je plné srdce, o tom hovoria tvoje ústa a okolo toho sa točia aj tvoje myšlienky...“

Pán Ježiš v podobenstve o nepoctivom správcovi vychádzal z podobnej skúsenosti. Vedel, akí prezieraví vieme byť, keď ide o hmotné zabezpečenie nášho života. Posunul túto skúsenosť do duchovného sveta a dal jej úplne iný význam. Aj táto evanjeliová pasáž si vyžaduje správne vysvetlenie.

Ide o podobenstvo, nie alegóriu, preto treba pozerať na duchovný zmysel príbehu a nezastavovať sa pri každom detaile. Pán nepochválil správcovo nepoctivé rozhadzovanie, ale to, že myslel na budúcnosť a chcel si ju zabezpečiť. Tieto slová nasledujú po podobenstve o márnótratnom synovi. Boh je „bohatý na milosrdenstvo“ a zdarma nás zahŕňa odpustením a ostatnými duchovnými i hmotnými darmi. Čaká, že z vďaky budeme aj my z nich rovnako veľkodušne rozdávať tým, čo sú našimi dlžníkmi. To už nie je obchodníctvo, ale logika Božieho kráľovstva, logika daru: „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“ Duchovné i hmotné dobré nie sú naše. Sú darom Otca, aby sme sa o ne delili s bratmi. Čím rozšafnejší budeme v dávaní odpustenia i hmotných vecí, tým viac sa z nás bude Otec radovať. V tom je múdrosť a prezieravosť synov svetla.

Poukázaním na podnikavosť, opatrnosť a prezieravosť synov sveta Ježiš dáva najavo svoju túžbu, aby sme sa o nepomerne väčšie duchovné dobré snažili aspoň tak usilovne a vytrvalo ako oni o hmotné. Zároveň nás vedie k pravej múdrosti. Tá neznamená mať veľa vedomostí; tie závisia od nadania a možnosti študovať. Vzdelaný človek má v hlave veľa vedomostí, rozumný vie, čo treba v danej chvíli či situácii spraviť, pozná svet, ale aj zákonitosti života. Chytrácky, prefíkaný človek je ten, čo používa múdrosť a rozumnosť na sebecké ciele. „Zdravý sedliacky rozum“ má zas ten, čo sa vie v živote a názoroch správne orientovať. Rozumnosť a múdrosť si neprotirečia, mali by sa dopĺňať. Je tu však ešte jedno kritérium: kam smeruje celý náš život? Ak sa stratí nadprirodzený cieľ, šikovnosť, vzdelanie i praktická životná múdrosť sa v biblickom chápaní stávajú bláznovstvom: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, čie bude?“ Biblický Kazateľ so zármutkom konštatuje, že takýchto hlupákov je nesmierne veľa. Preto Biblia hovorí, že „počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom“, a vyjadruje prosbu: „Pane..., nauč nás rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.“ Bázeň pred Pánom zameriava pohľad na základný cieľ života a múdre srdce radí, ako čím správnejšie prežiť prítomnú chvíľu. Podľa Ježišových slov to znamená neustále veľkodušne rozdávať odpustenie a pomoc každého druhu a zapojiť do toho zdravý rozum, nadobudnuté vedomosti i prezieravú šikovnosť v tom najlepšom zmysle slova.

Marián Gavenda

Pozor! Krehké!

Každé dieťa celou svojou bytosťou túži po nehe a láske. Potrebuje teplé hniezdočko, v ktorom sa cíti dobre a bezpečne. Všetko, čo vtrhne do tohto bezpečia, hlboko zraňuje dieťa v koreni jeho bytia. Ľudia vedia byť takí krutí, že tam nenarodený človek v lone matky si nemôže byť istý životom.

Ľudí možno raniť ľahko. Vedome či nevedome hľadajú po celý život domov, kde by mohli s niekým žiť. Tužia po porozumení, uznaní, po láskavom pohľade, po pomocnej ruke. Ak nenachádzajú ľudské teplo a dôveru, sú odsúdení vnútorne zahnúť chladom.

Ľudia nosia v srdci zranenia, ktoré sa neraz nezahoja ani po rokoch, lebo sa tvrdosťou každodenného života stále znovu otvárajú. Je toľko ľudí, ktorých život zatieňuje temný mrak: krutá ľahostajnosť ich blížnych.

*S tými druhými zaobchádzaj opatrne!
Ľudia sú veľmi zraniteľní.*

Phil Bosmans „, Mám ťa rád“

Sväté omše v 25. týždni Cezročného obdobia (C)

20.IX. pondelok

18.00 Na úmysel darcu

21.IX. utorok

18.00 Za ě Jarolíma Deáka a rodičov

22.IX. streda

18.00 Za ě Štefana Kulifaja, syna Štefana a rodičov

23.IX. štvrtok

18.00 Za ě Olivera a Bernardínu Čajkovičových a rodičov

24.IX. piatok

18.00 Za ě Máriu Kulifajovu a zaťa Jána

25.IX. sobota

8.00 Za živých a ě členov Ružencového bratstva

Upratovanie kostola č.d. 388 - 420

26.IX. 26. nedel'a cezročného obdobia

8.00 Za ě rodičov a súrodencov z rodiny Šikulovej

Lektori: Vráblová, Hrdlovičová

9.15 Za farníkov

Lektori: Bublavá, Bublavý

Liturgický kalendár

20.IX. pondelok sv.Ondrej Kim Teagon, kňaz a Pavol Chong Hasang a spoločníci, mučeníci

21.IX. utorok sv.Matúš, apoštol, evanjelista - sviatok

22.IX. streda sv.Emerán, biskup a mučeník

23.IX. štvrtok sv.Pio z Pietrelčiny, kňaz

24.IX. piatok sv.Bystrík, mučeník, sv.Gerard, mučeník

25.IX. sobota sv.Kleopas

Múdrost' prítomnej chvíle

Učiteľia duchovného života nás učia o meditácii, že, ak chceme, aby život mal zmysel a ak chceme žiť naplno, je dôležité nachádzať sa vždy v tom čase, v ktorom práve sme. Preciťovať a prežívať chvíľu, respektíve, uvedomovať si práve tú chvíľu, v ktorej sa nachádzame - vari to nie je pravá výzva pre nás, ktorí sme takí náchylní na rôzne fikcie a fiktívne úteky do nejakej imaginárnej budúcnosti? Pracujeme, naháňame sa, sme v neustálom kŕči, úzkosti, máme stále nejaký, ako sa to zvykne hovoriť, pohon, a odrazu sa pristihneme, že sme stratili zmysel života. Čo je dôležité, akú múdrost' by sme mali poznať? Prinášam vám jeden príbeh, ktorý aspoň čiastočne odpovie na túto otázku.

Jedného dňa prišli za rabinom jeho učenici a spýtali sa ho, v čom tkvie jeho múdrost'. Rabin odpovedal: „Keď sedím - sedím, keď stojím - stojím, keď kráčam - kráčam.“ Žiaci ostali zmätení a mysleli si, že mu nerozumeli. Preto sa ho znovu opýtali: „Učiteľ, v čom tkvie skutočné tajomstvo vašej múdrosti?“ On však odvetil: „Keď sedím - sedím, keď stojím - stojím, keď kráčam - kráčam.“ Žiaci začali byť podráždení, a preto odvetili: „Učiteľ, to, čo hovoríš, robíme aj my, ale my máme ďaleko od tvojej múdrosti.“ Rabin sa iba usmial a pokrútil hlavou. „Nie,“ povedal, „keď vy sedíte, už vstávate, keď stojíte, už ste sa dávno pohli, keď kráčate, už ste došli.“

Sedieť a byť si vedomý toho, že sedím - ako často sme vzdialení od tejto veľkej malej múdrosti?! Naše sedenie je väčšinou forma oddychu alebo vykonávania práce. Ale sedieť kvôli sedeniu? Každým svalom tela si uvedomovať, že sedíme - koľkí z nás to dokážeme? Rovnako je to aj s kráčaním a státím. Akoby sme sa nachádzali vždy niekde inde. Akoby sme jediným konaním chceli dobehnúť iné. Občas by sme si mohli myslieť, že sme sa pustili do pretekov s časom a stále sa ho snažíme dobehnúť...

Priať práve tú chvíľu ako jedinečnú a neopakovateľnú, vari to nie je niečo, čo sa mnohí z nás musíme naučiť napriek tomu, že sme zvládli rôzne školy a fakulty a sme v pokročilejšom veku? Sv. Pavol by povedal, že je potrebné „posväcovať čas“. V posväcovaní času je vlastne múdrost', ako si vedieť správne rozvrhnúť oddych a prácu, získavanie vedomostí a schopností. „Čas je vzácny. Nečakaj na vhodnejší čas, lebo si nemôžeš byť istý, že ho budeš znovu mať,“ vravela sv. Katarína Sienská. Nech sa uvedená myšlienka učiteľky Cirkvi akokoľvek inštrumentalizovala, najmä v ľudových misiách, jej aktuálnosť je nesporná. Vzácnosť času neznamena, že ho treba za každú cenu „využiť“ v zmysle získania a hromadenia tak materiálnych, ako aj iných vecí. Táto vzácnosť sa týka predovšetkým samého času. Je darom a nachádzať sa úplne v ňom, či niečo robíme, alebo nerobíme, znamená získať skutočnú múdrost'. Kto takto „posväcuje“ čas, aj čas jeho posväcuje. Tento vzájomný vzťah sa stáva vlastne náboženským aktom, lebo dar času prináša svoj vlastný rytmus a svoju vlastnú mystiku.

Posväcovať čas môžeme začať iba od tej chvíle, v ktorej práve žijeme. Nie od nejakej inej. Nie od budúcnosti, v ktorej sa, najmä ak ide o náboženský svet, tak často pohybuje. Navyše, čas mimo prítomnosti vlastne ani neexistuje. Existuje iba ten prítomný.

Teraz, keď počúvate túto svätú omšu, pre mňa aj pre vás existuje iba tento čas. Spája nás éter, ľudia, rozhlasové prijímače a niektoré myšlienky. Iní ľudia prežívajú rovnakú

chvíľu - ale vo svojich podmienkach a vo svojich súvislostiach alebo osamote. Ani minulosť, ani budúcnosť vlastne neexistujú. A keďže tak radi žijeme aj v tej prvej, aj v tej druhej skutočnosti, len nie v prítomnosti, hromadíme si frustrácie, nespokojnosť a nevedomosť. Vari je naozaj také ťažké naučiť sa jednoduchú rabinovu múdrost': „Keď sedím - sedím, keď stojím - stojím, keď kráčam - kráčam“? Zdá sa, že áno. Ale skúste to. Uvidíte, akí ste zotročení či už minulosťou, alebo budúcnosťou. Azda preháňam? Napokon, nepísal by som o tom, keby sa to netýkalo aj mňa.

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Modlitba požehnaní pre chudobných a osamelých

*Dobrotivý Bože,
každý deň sa stretávam
s ľudskou chudobou a biedou.
Cítim, že neviem nijako pomôcť.
Naše dary nezmiernia utrpenie,
osamelosť, zúfalstvo a chudobu ľudí.
Moja modlitba za nich
by nemala byť
náhradou za moje konanie.
Ukáž mi v modlitbe, čo odo mňa očakávaš.
Verím, že moja modlitba
za nich nebude zbytočná.*

*Prosím Ťa, milosrdný Bože,
nezabudni na tých ľudí,
na ktorých si nik nespomenie,
ktorí sa cítia opustení.
Ukáž im svoju blízkosť.
Prehovor k ich srdcu
a dotkni sa ich svojou láskou.
Daj, nech cítia, že nad nimi bdieš,
že majú svoju hodnotu a sú jedineční.
Daj im odvahu, keď to chcú vzdať.
Dobrý Bože,
požehnaj chudobných a osamelých ľudí.
Nech ich tvoje požehnanie,
naplní vnútorným bohatstvom
a nech objavia v sebe ukrytý poklad,
ktorý im nik nemôže vziať.
Ukáž im ako môžu žiť svoj život,
s ľudskou dôstojnosťou.
Pošli k nim ľudí, ktorí im môžu pomôcť,
cez ktorých sa im zjaví
tvoja uzdravujúca a pomáhajúca blízkosť.
Amen.*

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

OTEC A SYN *Výtvarník Hubert Herkomer sa narodil v Bavorsku. Jeho otec bol jednoduchý drevorubač, zatiaľ čo mladý Herkomer bol umelecky veľmi nadaný. Keď mal osem rokov, rodina sa presťahovala do Anglicka. Ako mladý umelec, o ktorého talente sa rozletel chýr do celého sveta, sa rozhodol bývať v Londýne. Onedlho poslal po svojho otca, aby býval s ním. Jeho otec bol pyšný na to, akým slávnym umelcom sa stal jeho syn. Zo žartu občas poznamenal, že toto nadanie zdedil po ňom.*

Starý muž sa popri synovi tiež pokúsil niečo tvoriť. Formoval predmety z hliny, ale nikdy sa nevyrovnali dielam, aké urobil jeho syn.

Otec a syn žili spolu a celkom sa im v Londýne darilo. Ako však plynul čas, otec strácal zručnosť a kvalita jeho výrobkov klesala. Niekedy bolo na jeho tvári vidno, aký je sám so seba sklamaný a ako veľmi ho trápí, že sa mu práca nedarí.

Herkomera smútok jeho otca trápil. Rozhodol sa, že mu pomôže. A tak raz večer, keď šiel otec spať, Herkomer zostal hore, aby opravil chyby na otcových výrobkoch. Zaspával s úsmevom na perách a vo vedomí, že zajtra bude mať otec určite radosť.

Na druhý deň otcovi veľmi dobre padlo, keď od ľudí počul slová chvály na svoje výrobky. Vrátilo mu to vedomie vlastnej hodnoty a pocit dobre vykonanej práce. Huber Herkomer vedel, že dôstojnosť a zdravá hrdosť je to jediné, čo otcovi zostalo v jeho starobe, preto nechcel dovoliť, aby to stratil.

Možno sa ti niekedy bude zdať, že tvoj otec už nie je taký zručný a šikovný ako kedysi a že ty vieš urobiť všetko lepšie a rýchlejšie. Nezabudni však, že čím je tvoj otec starší, tým viac potrebuje tvoju úctu, rešpekt a ocenenie.

*Otec je človek,
ktorý vymenil bankovky vo svojej peňaženke
za fotografie svojich najbližších.*

— Anonym

Lectio divina

Používajme rozumne svoje talenty

Lk 16,1-13

¹A svojim učeníkom povedal: Bol bohatý človek, ktorý mal správcu majetku. Toho obžalovali, že mu rozhadzuje majetok. ²Zavolať si ho a povedal mu: Čo to o tebe počúvam? Vydaj počet zo svojho šafárenia, lebo už nemôžeš byť ďalej správcom. ³Správca si povedal: Čo budem robiť, keď ma pán zbavuje správcovstva? Kopať nevládzem, zobrať sa hanbím. ⁴Viem, čo urobím, aby ma prijali do svojich domov, keď stratím správcovstvo. ⁵Po jednom k sebe volal dlžníkov svojho pána. Prvého sa spýtal: Koľko dlhuješ môjmu pánovi? ⁶Ten odpovedal: Sto mier oleja. Povedal mu: Vezmi si svoj úpis, sadni si a rýchlo napíš päťdesiat. ⁷Potom sa opýtal iného: A ty koľko dlhuješ?

Odpovedal: Sto kórov pšenice. Tomu povedal: Tu máš svoj dlžobný úpis a napíš osemdesiat. ⁸A pán pochválil nepoctivého správcu, že si počínal prezieravo. Veď synovia tohto sveta sú voči seberovným prezieravejší, než synovia svetla. ⁹Aj ja vám hovorím: Robte si priateľov z nespravodlivej mamony, aby vás, keď sa raz pominie, prijali do večných príbytkov. ¹⁰Kto je verný v malom, je verný aj vo veľkom, a kto je nespravodlivý v malom, je nespravodlivý aj vo veľkom. ¹¹Ak ste teda neboli verní v nespravodlivej mamone, kto vám zverí pravé bohatstvo? ¹²A ak ste neboli verní v cudzom, kto vám dá, čo je vaše? ¹³Nijaký sluha nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone.

Ďalšie čítania: Am 8,4-7, Ž 113,1-2.4-8; 1Tim 2,1-8

ČÍTANIE:

Vysvetliť toto podobenstvo môže byť veľmi ťažké. Tak ako pri všetkých ostatných podobenstvách, aj pri tomto je dôležité zamerať sa na hlavné poučenia a nedať sa vyviesť z miery tým, že si ich budeme veľmi vyobrazovať. Táto pasáž môže byť pochopená v rôznych hladinách, ale my sa budeme zameriavať na dva hlavné body.

Ježiš nás povzbudzuje, aby sme boli vernými správcami jeho talentov a majetkov, ktoré nám zveruje, hlavne peňazí. Mali by sme správne a rozumne využívať tieto dary. Je však nesprávne myslieť si, že Ježiš schvaľuje nečestné metódy, ako to dosiahnuť. Takto nám to objasňuje iné čítanie z Písma - dnešné čítanie z proroka Amosa.

Ďalším dôležitým bodom je dávať pozor na to, kto presne je naším pánom - čo alebo kto nás ženie vpred? Vedú nás Božie zákony v našom každodennom živote, alebo sú naše životy viac ovplyvňované televíziou a médiami? Naozaj úprimne slúžime Bohu, alebo v skutočnosti len sebe samým? Ježiš zdôrazňuje, že sa musíme rozhodnúť - nik nemôže slúžiť dvom pánom.

MEDITÁCIA

• Uvažujme, či je naším jediným pánom Boh, alebo či sa snažíme slúžiť aj iným pánom. Uvažujme, kto alebo čo ovplyvňuje to, čo robíme a na čo každý deň myslíme.

• Uvažujme o tom, ako verne a rozvážne nakladáme s talentami, ktoré nám Boh zveril.

• Prosme Boha, aby nám ukázal všetky spôsoby, ktorými môžeme obšťaštniť ostatných svojím časom a bohatstvom.

MODLITBA:

Použijme 1Tim 2,1-8 ako základ našej dnešnej modlitby. Máme prikázané, aby sme sa modlili za našich vodcov a ľudí v našej spoločnosti. Prosme Boha, aby nás viedol a pomáhal nám rozumne využívať ich moc. Tiež sme povolaní modliť sa za slobodu praktizovania svojej viery. Prečo tiež nevyužijeme túto príležitosť na to, aby sme sa modlili za tých, ktorí žijú v krajinách, kde je ťažké a nebezpečné byť kresťanom?

KONTEMPLÁCIA:

Čítajme Am 8,4-7 a uvažujme o Božom srdci a jeho láske k chudobným a tým, ktorí sú druhými vykorisťovaní. Akým praktickým spôsobom na to môžeme odpovedať?

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku